

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:

CLUJ,

Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:

Dr. SEBASTIAN STANCA

Telefon 13-74

Constituirea consiliilor eparhiale.

După noua lege de organizare, consiliile eparhiale rămân să se compună în viitor numai din 18 membrii, în loc de 27 câți au fost până aci — și anume fiecare secție va avea numai 6 membri. Cât pentru reducere — credem că e bine că s'a făcut o reducere, după ce era din samă afară greu să întrunești majoritatea membrilor asesori în ședințe plenare — cu cel puțin 14 membri și însuși Congresul național la insistențele eparhiilor a decretat în urmă, că ședințele plenari să pot ține și cu câte 9 membrii — va să zică numai cu $\frac{1}{3}$ -a parte. Se naște acum o întrebare, ce se întâmplă cu membrii onorari ai Senatului bisericesc — aleși pe viață.

În secția bisericească vor fi pe lângă vicariul ce se alege — 3 consilieri ordinari, — deci 4 aleși definitiv — și rămâne loc numai pentru doi — onorari — ori noi avem 5 membrii onorari.

Pentru de a deslega problema aceasta, fără a jigni pe nimeni, și mai ales pe membrii din cler cari sunt protopopi bătrâni și au intrat în urma meritelor ce au pentru biserică, credem, că 2 dintre ei vor trece — în secția culturală, și unul în cea economică, așa că, rămâne să se mai alege numai unul din cler în secția economică.

Dacă sinodul suveran ar intra în aceste vederi, problema alegerii membrilor onorari din cler s'ar rezolvi bine și ușor.

Ar mai rămânea să se decidă acum, cari 2 din cei 5 rămân în secția bisericească, și cari intră în secția culturală și economică. Aceasta se poate face în ordinea vechimei — luând de bază ori data alegerii, ori hirotesia ori etatea. Data alegerii nu să poate lua, fiindcă au fost

aleși toți deodată — la constituirea consistoriului, și așa rămâne în picioare ori etatea ori data hirotesiei.

Inclinăm pentru etate — și aceasta pe motivul că vacanțele prin deces — ori prin neputința de a mai exercia funcțiunea de consilier se vor complecta în secția bisericească prin intrarea celor rămași în celelalte 2 secții.

Am sulevat chestia aceasta pentru ca să dăm de cugetat celor ce vor avea cuvânt hotărâtor de a decide.

Nu putem absolut împărtăși vederile celor ce cred, că consiliul ar fi să se alege întreg, afară de membrii salarizați aleși și aprobați pe viață — am face nedreptate celor aleși și întăriți tot pe viață ca membrii onorari.

Biserica nu poate fi teatrul vanităților și ambițiilor deșerte. Rânduiala canonică trebuie respectată — tinerimea are timp și vreme să ajungă în situații onorifice dar dintâi caute să le merite — prin activitatea blagoslovită și muncă apretiată și recunoscută de obștea creștinească.

În acest caz rămân unii membrii din cler ai fostelor secții culturale și economice al căror mandat expiră — nerealeși din cauza numărului redus — dar nerealeși rămân și o parte bună de mireni din secția economică și culturală.

S'a mai obiectat pentru alegerea integrală, că consilierii onorari din cler sunt aproape toți externi, sunt bătrâni și nu vor participa la ședințe.

Să-i lăsăm ca să hotărască ei — nesi-liți, dacă unul sau altul să poate hotărî să renunțe în favorul altor clerici dela centru, cari de sigur — sunt mai la îndămână și participarea la ședințe nu e împreună cu

cheltueli nici pentru ei, nici pentru fonduri.

Chestia aceasta nu este numai a eparhiei Clujului, este la ordine în întreaga mitropolie și credem, că nu se poate purcede decât uniform în toate eparhiile din Ardeal. — La noi prevalează părerile exprimate în acest articol — ca mai logice și mai ducătoare la scop și cei ce au alte vederi n'au decât să le arate, ca să putem discuta în liniște și obiectiv — neavând alt interes decât binele și pacea bisericii.

Reorganizarea învățământului teologic.

După ce biserica noastră ortodoxă și-a dobândit o organizațiune unitară, prin legea din Maiu 1925, s'a simțit nevoia de a se da și învățământului teologic, o organizațiune uniformă pentru toată țara.

O comisie a alcătuit un „Proiect de lege pentru reorganizarea învățământului teologic“, proiect, care deocamdată este numai o bază de discuție. Pentru a se face în jurul problemei învățământului teologic, o discuțiune cât mai largă, proiectul a fost trimis tuturor Eparhiilor și școalelor teologice din țară, spre a-l studia și a-și da părerea.

Preotul C. Gr. Vuiescu scrie — în „Metropolia Moldovei“ în studiere serioasă și documentată — pe care îl publicăm și noi: În sânul comisiunii este o puternică tendință de a se desființa Seminariile actuale, cu opt ani de studii și a le înlocui prin „Academii de teologie“, cu cursuri de 4 ani și cu studenți recrutați dintre absolvenții liceelor.

Nu vom inzista asupra faptului, că în regat, Seminariile au un trecut, care le face să fie intrate adânc în tradițiya bisericească și națională a țării, astfel bunăoară Seminarul „Veniamin“ din Iași, a depășit cu încă un sfert, vechimea unui secol și că o legiferare sănătoasă nu trebuie să întrerupă brusc firul unei tradiții, ci să adauge noi îmbunătățiri la ceea ce trecutul a consacrat, ci ne vom referi numai la scopurile, pe care trebuie să le servească o școală teologică. Ori din acest punct de vedere, desființarea Seminariilor, este o gre-

șală, care nu va întârzia să-și producă fustele ei consecinți.

Este în afară de orice discuție, că avem nevoie de un cler cât mai bine pregătit, prin studii teologice superioare, după cum dealtminteri s'a și statornicit prin art. 35 din statutul legii de organizare, că numai în mod provizoriu, se mai instituie preoți și dintre absolvenții Seminarului.

Un preot titrat, se obține azi în vechiul regat, prin opt ani de Seminar și prin 4 ani urmați la Facultatea de teologie, deci după 12 ani petrecuți în institute de educație și specializare bisericească, și nu este puțin lucru, când aceasta înseamnă aproape un sfert, din tot mai redusă mijlocie a vieții omenești. Prin noul proiect, un preot titrat se obține după 4 ani urmați la „Academiile de teologie“ unde se primesc absolvenții de liceu.

Diferența de pregătire, între sistemul preconizați de noul proiect și cel al vechiului regat, este mai mare decât raportul dintre cifrele 4 și 12, puse față în față și care reprezintă anii petrecuți în educație și regim strict bisericesc, după o lege și după cealaltă.

În vreme ce Seminariile primesc pe absolvenții școalelor primare la o vârstă fragedă și îi modelează apoi opt ani într'un regim de internat și în programa unei școli cu scopuri bine definite, ca apoi să-i predea Facultăților de Teologie, Academii teologice primesc pe absolvenții liceelor, formați după o programă adesea ostilă scopurilor bisericii și după o viață petrecută la voia întâmplării, nesupravegheată și neregulată de nimeni, și la o vârstă când deprinderile rele s'au putut încrusta adânc și adesea iremediabil.

Știu că se va spune, că educația strict bisericească, dintre 12 și 20 ani, pe care o îndeplinesc în vechiul regat Seminariile și de care noul proiect se dispensează și o lasă în seama liceelor, va fi compensată cu prisosință de faptul, că în Academii teologice, se vor imbarca numai tineri atrași de o adevărată vocație către preoție. „Aici, se va obiecta, nu primim nechemăți, cum pot face Seminariile, își recrutează elevii la vârsta de 12 ani, când nu-și dau seama ce fac, ci primim numai chemăți, oameni, cari la 20 de ani, își dau seama

de importanța hotărârii, pe care o iau și cari nu se vor dedica misiunii preoțești, decât după o reflexiune matură“.

Creдем cu toate acestea, că intervalul dintre 12--20 de ani, petrecut în educație metodică și severă a Seminarului, poate să cântărească mult mai greu, decât o hotărâre luată la un moment dat, de un tânăr de 20 de ani, care din liceu nu poate să știe ce înseamnă jugul lui Christos, și care deci necunoscând obiectivul, spre care se îndreaptă, se determină de cele mai multe ori după împrejurări și elemente streine cauzei și după un foarte relativ examen de conștiință și al adevăratelor înclinări, ceea ce recunoaște oricine, că e foarte departe de ceea ce ar presupune o determinare în sensul vocației.

E prudent să nu ne facem iluzii de această natură. Că iluziile au o parte apreciabilă în proiect, se mai vede și de acolo, că în mod provizoriu se îngăduie funcționarea așa ziselor „*Seminarii de vocațiune*“, în număr de 14 pentru întreaga țară și în care se primesc elevi cu 4 clase de liceu. S'ar înțelege așa dar, după sonoritatea titlului acestor școli, că și la 16 ani, un tânăr își poate cântări adevărata sa vocațiune.

Dar în afară de faptul, că prin desființarea Seminarilor și înlocuirea lor printr-licee, buna pregătire a viitorilor preoți se va resimți serios și în afară de controversa dacă la 20 de ani, un tânăr se va pronunța asupra adevăratei sale meniri, mai mult sau mai puțin în cunoștință de cauză, un alt pericol, care de astădată se poate prevedea cu mai multă certitudine, este acela, că Academiiile teologice vor rămânea pustii și zadarnic vor aștepta cu porțile deschise, după tinerii cu vocațiune, fiindcă absolvenții liceelor vor trece spre alte facultăți, și rar de se va abate câte unul spre Teologie.

Până azi n'au fost liberi absolvenții liceelor să urmeze și la Facultatea de Teologie și câți au urmat o? O statistică în privința aceasta poate fi edificatoare și salutară. Cu absolvenții liceelor nu ne-am fi putut îndestula unica Facultate de Teologie din regat, necum numărul mult mai mare de Academii teologice, pe care le prevede proiectul,

Situația din Ardealul de sub Unguri, unde Românii nu aveau alt debușeu spre funcțiuni, decât cariera preoțească și cea de învățători, cariere ce erau în mare cinste atunci, fiindcă se identificau cu ideea de rezistență națională, nu se poate asemăna câtuși de puțin cu cea de azi, când absolventului de liceu îi sunt deschise porțile tuturor funcțiilor și când dintre toate preoția este cea împreună cu mai multe umilinte și jertfe și în acelaș timp remunerată cu mult inferior altor funcțiuni cu titluri egale.

Greutatea de a atrage elemente spre preoție se simte acut și în țări cu tradiții religioase mult mai puternice, cum este bunăoară Franța, unde problema trezește îngrijorări și unde până și lumea laică e preocupată de a se găsi soluții pentru remedierea crizei.

Înainte deci de a aștepta recrutarea preoților pe baza vocațiunii, mult mai înțelept este să ni-i formăm de mici, în cursul secundar de opt ani al Seminarilor. Liceele militare, unde se primesc elevii la o vârstă fragedă, spre a fi pregătiți apoi metodic pentru cariera armelor, ne pot sluji de exemplu edificator.

Ar trebui chiar, să avem și școli primare confesionale, unde să putem pregăti o parte măcar din viitorii elevi ai Seminarilor. Când Protestanții și Catolicii se angajează tot mai mult în educarea tineretului, prin școli confesionale de toate gradele: primare, secundare și universitare, noi să facem neiertată greșală, de a desființa din propria noastră inițiativă, singurile licee confesionale, pe care le avem azi și care sunt Seminarile. Dacă se pot strecura în aceste școli, elemente fără chemare pentru preoție, sau mai bine zis, dacă Seminarul dă greș cu o parte din elevii săi, în formarea lor pentru preoție, să fie liberi aceștia, ca după cei opt ani de școală, să-și aleagă direcția, pe care o vor vrea, fără nici o constrângere de a se înscrie la teologie.

Experiența din regat a dovedit, că chiar și acei dintre absolvenții Seminarilor, cari din diferite motive au îmbrățișat alte cariere decât preoția, au dus pretutindeni mireasma fumului de tămâie, în care au crescut în Seminar și au făcut Bisericii,

din posturile unde s'au aflat, servicii încălculabile.

Dar Seminariile, ca licee confesionale, corespund nu numai intereselor Bisericii, dar și unui interes național de primul ordin.

Astăzi când liceele statului, sunt un mozaic de minorități, și când profesorul român trebuie să-și comprime fluiditatea simțirii în reticențe și convenționalism, Seminariile rămân singurile școli secundare, unde nu poate pătrunde, decât element românesc curat și unde sufletul național se poate desvolta în deplinătatea aspirațiilor sale legitime.

Cerința imperioasă a vremii de azi, este așadar, ca să înființăm cât mai multe Seminarii, ca singurele licee, în care sufletul românesc să poată evolua în plin, fiind bine încredințat, că din aceste pepiniere selecte, se vor alimenta suficient Facultățile noastre de teologie și vor trece și la celelalte Facultăți, elemente, care vor purta recunoștința Bisericii, care le-a învățat carte și le a disciplinat și își vor servi remarcabil țara, prin pregătirea serioasă și bunele deprinderi, ce le-au fost imprimate într'o școală bisericească și românească.

Pr. C. Gr. Vuiescu.

Cuvânt despre mărturisire.

„Zic vouă, că de nu vă veți pocăi, toți ve-ți peri“.

(Luca 13, 3.)

Glasul dulce a Mântuitorului, prin aceste cuvinte desprinse din sânta Evanghelie după Luca, ne îndeamnă pe noi creștinii la îndeplinirea unei mari datorii față de noi înșine, ca prin o cercetare amănunțită a sufletului pentru curățirea lui de toate fărădelegile și păcatele săvârșite, să-l întărim și să-l îndrumăm pe calea faptelor bune.

Prilej bun de curățire și mântuire a sufletului, ne îmbie sfântul post al Paștilor, așezat întru amintirea celor 40 de zile pe cari însuși Mântuitorul le-a postit. Această faptă a Mântuitorului ne îndeamnă și ne arată și nouă drumul prin care putem apleca sufletul spre pocăință. Timpul cel mai potrivit pentru primirea deslegării de păcate — și prin aceasta mântuirea no-

stră sufletească — îl avem tocmai în aceste sfinte zile, când nici un creștin nu trebuie să-și uite datoria sa față de suflet și să nu iasă și de această dată tot în aceeaș stare păcătoasă. Drept aceea sfânta Biserică — ca o mamă ce grijește și iubește mult pe fii săi — ne poruncește, că fiecare creștin e dator a-și mărturisi păcatele sale înaintea preotului cel puțin o dată pe an și anume în postul mare.

Astfel pentru o mai curată împlinire a acestei porunci, cuvântul meu fraților va fi despre modul cum trebuie să ne „pocăim ca să nu perim“.

Fraților! De-odată cu călcarea poruncii dumnezeiești de strămoșul Adam, a intrat în lume păcatul, care mereu stăpânește sufletul omului aplecat spre el, și când ne naștem venim în lume cu păcat. Adevărat că prin baia sfântului botez ne spălăm de el, dar omul fiind după firea sa supus greșelii, calcă poruncile lui Dumnezeu — păcătuiind astfel — și-și încarcă mereu, zi cu zi, sufletul cu povara păcatelor și fărădelegilor sale, iar sufletul este amenințat cu peirea în focul nestins. Mântuitorul nostru însă ne-a învățat toate mijloacele prin cari putem asigura sufletului mântuirea și fericirea lui veșnică. Astfel și pentru curățirea noastră a așezat sfânta taină a pocăinții (spovedania), prin care primim dela preot deslegare de păcatele făcute, iar dela Dumnezeu iertare și mântuire. Însuși Isus Christos a zis sfinților Apostoli „Ori câte veți lega pe pământ, vor fi legate și în ceriuri și ori câte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate și în ceriuri“. (Matei 18₁₈).

Și cum putem noi să dobândim dela preoți — urmașii Apostolilor — aceea deslegare prin care primim iertare și-n ceriuri?

Am amintit mai înainte, că fiecare om este supus greșelii, toți suntem păcătoși, chiar și sfânta Scriptură zice: „nu este om drept pe pământ care să facă bine și să nu greșească“ (Ecl. 7₁₁) și, că „în multe greșim toți“ (Iacob 3₂). Astfel stând lucrurile, fiecare din noi să ne recunoaștem înaintea bunului Dumnezeu niște păcătoși, nu îngânfându-ne sau mărindu-ne cu cuvântul ori cu gândul de oameni drepti, socotind orice faptă adevărată și bună în-

intea lui Dumnezeu. Orice faptă rea, orice păcat lasă pată în sufletul nostru pe care să ne năzuim a-o depărta. Căci dacă trupul are lipsă de curățire ca să fie sănătos, cu cât mai vârtos sufletul trebuie să-l curățim de murdăria păcatului prin lacrimile părerii de rău „Întoarceți-vă la mine — zice Domnul — din toată inima voastră cu post și plângere și cu tânguire“. (Ioil 2₁₂).

O astfel de părere de rău pentru greșelile noastre va aduce cu sine împăcare între învrăjbiți, pace între frați și bună înțelegere între toți oamenii. Simțind din toată inima părere de rău, nu vom îndrăzni a-ne apropia de preot ca să ne mărturisim, până ce nu-ne vom împăca și ierta celor ce ne-au greșit sau le-am greșit cu ceva. Însuși Dumnezeu zice: „De veți ierta oamenilor greșelele lor, iertava și vouă Tatăl vostru cel ceresc; iară de nu veți ierta oamenilor greșelele lor, nici Tatăl vostru nu va ierta greșele voastre“. (Matei 6₁₄₋₁₅).

Cunoscând acum greutatea mare a păcatului și, că în ce măsură vătămăm noi sfințenia și bunătatea lui D-zeu, sufletul nostru trebuie să se hotărască a părăsi acest fel de viață, a lăsa drumul păcatelor și fărădelegilor și să meargă pe „calea cea strâmtă“, dar care duce la fericire, la mântuire. Această hotărâre este de mare trebuință, căci noi după mărturisire trebuie să ducem o altă viață, o viață curată, lipsită de greșeli și făr'de această hotărâre tare și nestrămutată nu putem să-ne împlinim datoria.

Astfel pregătit sufletește, cu post și rugăciune, recunoașterea păcatelor făcute însoțită de adevărată părere de rău, să venim iubite creștine înaintea preotului înzestrat dela D-zeu cu putere de deslegare și să-ne mărturisim păcatele ca să dobândim iertare.

Când te apropii de duhovnic, cu frică și cutremur să pășești, căci nu mergi ca la oricare om, ci mergi înaintea slujitorului lui D-zeu și deși și el este om supus greșelii totuși trebuie să treci cu vederea acestea, pentru că el este pus spre a-te deslega de păcatele tale, după cum însuși Mântuitorul a zis. Aceasta trebuie să fie ținuta fiecărui creștin bun când se îndreaptă spre scaunul mărturisirii.

Mulți nesocotiți și ne'nțălegători nu vo-

iesc a-și mărturiși păcatele zicând: „Pentru ce trebuie să știe preotul tot ce se petrece în casa și 'n viața mea?“ Cine așa judecă nu știe, că duhovnicul este mai mult decât oricare om; nu știe, că duhovnicul este înzestrat de însuși Mântuitorul cu putere de sus, pe care alți creștini nu o au. Doar ne spune sfântul ev. Ioan, că Mântuitorul a suflat asupra apostolilor zicând: „Luați Duh sfânt, cărora veți ierta păcatele, iertate vor fi, și cărora le veți ține, vor fi ținute“. (Ioan 20, 22—23).

Dar să-ne întoarcem cu gândul și spre acei creștini, cari pășesc la mărturisire, cu oarecare frică, că duhovnicul știind faptele lor rușinoase va spune și altora și așa ei vor ajunge de ocară lunii. Poate sunt și astfel de oameni, căci vor fi săvârșit fapte grele și rușinoase, pe cari nu le știu încă nimeni, iar acum prin mărturisire pot să ajungă la cunoștiința altora. Astfel de gânduri, să nu stăpânească pe nime. Nu este preot, care să spună cuiva ceva din scaunul mărturisirii, orice putere l'ar sili spre aceasta. Aveți toată încrederea, căci duhovnicul este slujitorul adevărului, unde nu încapă nici umbră de minciună, și pentru o mai bună încredințare vă rog a asculta următoarea întâmplare.

Intu'o țară s'a întâmplat, că regele avea gânduri rele asupra soției sale și vrând să cunoască adevărul, a silit pe dohovnicul căruia regina s'a mărturisit, mai întâi cu daruri mari apoi cu amenințări să-i spună faptele reginei. Duhovnicul însă i-a răspuns: „Imi ești rege și-mi ești stăpân, viața poți să mi-o iai, poți să mă omori dacă vrei, dar taina mărturisirii n'o vei afla nici odată dela mine“. Și regele mânios l-a aruncat pe duhovnic într'un râu mare și s'a înecat.

Acum deci, lăsați la o parte orice gânduri de acest fel și veniți cu dragoste și încredere înaintea duhovnicului, unde vă deschideți sufletul vostru. Nu ascundeți nimic din faptele voastre, pentru că primind doctoria sufletească, adecă canonul dat, să mergeți vindecați. Asemenea bolnavului ce-și, spune toate durerile sale doctorului, pentru că acesta să-i poată constata boala și să-l vindece, așa și voi vă arătați toate gândurile și faptele rele, nu ascunzând sau tăcând vre'un păcat fiind greu sau ruși-

nos, căci „orice păcat ascuns, îndoit îl vei avea“.

Iată aici este timpul când trebuie să ne curățim sufletul de tina păcatelor. Nu lăsați să treacă nici o clipă, căci nu știți ciasul când vom niERGE din lumea a-eeastă și atunci „de nu v'ați pocăit, toți veți peri“. Veniți deci cu toți să-ne deschideni sufletul ca o carte înaintea lui D-zeu și să dobândim iertare, căci „anii neștiinții trecându-i cu vederea D-zeu, acūm poruncește tuturor oamenilor pretutindinea să-se pocăiască“. (Acta 17, 30).

Preot: T. Ciuruș,

Nr. 2438/927.

Circulară.

Institutul de editură creștină al Sfintei Episcopii a Râmnicului Noul Severin, a scos cu binecuvântarea P. S. Sale episcopului Vartolomeiu, un „Manual de practica liturgică“, alcătuit de iconomul Dimitrie Lungulescu.

Accest manual, lucrat cu toată competența, menit a pregăti și uniformitatea serviciilor divine — absolut indispensabil în mână fiecărui preot, se poate procura și dela Consiliul nostru eparhial, cu prețul de 65 Lei bucata — drept ce poftim și invităm pe toți membrii clerului nostru, ca să trimită costul la casseria episcopiei de unde vor primi exemplarul prin oficiile protopopești concernente.

Indatorăm pe P. Onorații protopopi că la inspecțiile ce vor face să se intereseze dacă parohul are acest manual recomandat de Noi cu toata insistența — și în caz de neglijență, să ne facă raport.

Cluj, la 28 Martie 1927,

Cu binecuvântare arhierască

NICOLAE

Episcop.

A apărut

PÂINEA VIETII

carte de rugăciuni pentru toți creștinii.

Dela curtea Domnitoare. Călătoria Suvăranului nostru s'a amânăt pentru o dată nehotărîtă. A. Sa R. prințul Mihail, moștenitoriul tronului, s'a reîntors în țară din Italia, unde a petrecut o lună de zile. M. Sa Regina Marioara a Jugoslaviei, dupăce a petrecut la noi două săptămâni, s'a întors în zilele trecute la Belgrad.

Numiri. P. S. Sa Episcopul nostru, Nicolae, a numit șef de cabinet (secretar) pe licențiatul în teologie Aurél Gligă, profesor de religie la liceul „Dr. Anghelescu“, și pe Simeon Vlad, absolvent al școalelor de comerț ca oficiant de cassă și inspector al Realităților diecezane. Amândoi au intrat la 1-a Aprilie în funcțiune.

Danii pentru catedrală. Colecta d-lui Ion Vulcut, directorul gimnaziului din Târnavă-Sânmartin: dela banca „Albina“ sūcursala din Sânmartin 2000 lei, Banca comercială și industrială 500 lei, Banca „Vulturul“ 500 lei, Ioan Vulcutiu 100 lei și alții 1644 lei. Preotul Ioan Leuică din Cornătel 116 lei, Prof. univ. Ioan Popescu-Voitești și soția Prof. Elena Popescu-Voitești, presidenta societății ortodoxe naționale a femeilor române din Cluj 5000 lei, Banca „Albina“ din Sibiu 50.000 lei, colecta preotului Cornel Condor din Călățele 939 lei, Dr. Ioan Stroia Episcopul Armatei 1000 lei. Total 61.799 — lei. Colecta anterioară 229.392 lei 45 bani. Totalul general 291.191 lei 45 bani. Rugăm marimoșii donatori să primească și pe această cale mulțumita noastră, iar pe domnii cari au primit și încă nu ne-au restituit listele de colectă îi rugăm să ni-le înainteze cu rezultatul obținut,

Repausul Duminecal. Dl senator I. Purcăreanu a făcut în Senat o interpelare adresată dlui ministru de interne în care între altele întreabă: 1. De ce tolerează călcarea permanentă a legii Repausului Duminecal, în toată țara și mai cu seamă în Moldova unde se petrec lucruri mai grave decât înainte de votarea legii. Scopul acestei legi a fost pe deoparte acordarea unui rapaos săptămânal muncitorilor și pe de altă parte închiderea cârciumelor în ziua de Duminecă pentru a se opri într'o oarecare măsură dezastrul produs de alcoolism la sate și orașe. 2. Dacă această lege

a fost făcută în vederea salvării sănătății publice și pentru ocrotirea muncitorilor, de ce nu se respectă? 3. De ce nu se iau măsuri pentru închiderea magazinelor și a cârciumilor în localitățile cu evrei, în zilele de Duminecă unde se respectă mai cu multă evlavie zilele de Sâmbătă? — Dl ministru va răspunde în zilele viitoare.

Cărți folositoare. Atragem atenția preoțimei noastre asupra cărților dlui asessor cons. *Matei Voileanu* din Sibiu, anunțate în nr. 9 al „Renașterei“. Ele prezintă icoana stărilor din trecutul Bisericii noastre și ne ajută a face o comparație între ceea ce eram atunci și ce suntem azi. Precum în Sfânta Scriptură se spune pe fiecare pagină: „Adu-ți aminte că ai fost rob în Egipt“, tot astfel aceste cărți arată cum prin luptă și încredere am putut înlătura piedecile progresului, aceleaș încordări trebuie să stea la baza ori cărui progres din viitor. Ambele broșuri costă Lei 70. Le recomandăm preoților să le comande dela autor pe seama bibliotecilor parohiale.

Alegerile eparhiale. După rapoartele intrate până la încheierea foiei aflăm că au fost aleși deputați mireni la Adunarea eparhială a Clujului următorii domni: 1. Cercul Cluj: *Dr. Laurian Gherman* director de bancă și *Aurel Ciortea* directorul Acad. comer. 2. Hida: *Gheorghe Bogdan-Duică*, prof. univ. și *Antonie Mcndea*, dir. de bancă. 3. Baia-de-Arieș: *Dr. Lazar Chirilă*, deputat și *Dr. Ion Boer*, avocat. 4. Ludoș: *Dr. Alexandru Dragomir*, deputat și *Teodot Teodoriu*, agr. 5. Alba-Iulia: *Dr. Pop*, deputat și *Dr. Fiorean Medrea*, avocat. 6. Aiud: *Dr. Ion Cușuta*, prefect și *Dr. Daniil Tecău*, avocat. 7. Huedin: *Octavian Goga*, ministru și *Dr. Petru Metes*, avocat. 8. Lăpuș: *Dr. Gavril Buzura*, notar public și *Ion Bărbos*, primprefor. 8. Bistrița: *Dr. Vasile Pahone*, prefect și *Dr. Ion Lazar*, avocat. 10. Deda: *Ion Popescu*, primar și *Nicolae Bogdan*, dir. de liceu. 11. Reghin: *Dr. Eugen Nicoară*, medic și *Ion Varga*, dir. de bancă. 12. Turda: *Alexandru Lapedatu*, fost ministru și *Dr. Valer Moldovan*, senator. 13. Câmpeni: *Dr. Remus Furdui* avocat Câmpeni și *Dr. Ioan Goia* medic-docent Cluj.

Acestei cerinți actuale satisface P. Sf. Sa Episcopul Grigorie al Aradului prin publicarea volumului „*Dela Leagăn până la Moarte*“. Este un volum de 225 pagini, cuprinzând 51 predici, la Sf. Botez, Sf. Mărturisire, Impărtășire, la cununii, sfințiri de biserici, înmormântări etc.

Cele 25 cuvântări funebre pline de pilde frumoase și aducătoare de liniște creștinească se întrec cu cele 26 predici deasemenea foarte actuale. Toate predicile volumului vădesc o bogată cunoștință teologică precum și o cunoaștere temeinică a sufletului omenesc și creștinesc.

Apariția acestui volum stă în legătură cu propoveduirea mai febrilă și mai prodigioasă, care s'a început în eparhia ortodoxă a Aradului. Acest volum de predici va încuraja vestirea lui Hristos și în afară de amvonul oficial din biserică, în mijlocul indiferentismului și materialismului de azi.

Cartea costă 80 Lei și se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad, și dela celelalte librării din centrele eparhiale.

Au apărut „Dacoromânia“ numărul al patrulea al Muzeului limbii române din Cluj pe anii 1924—1926 cu articole și studii frumoase de profesorii universitari: Sextil Pușcariu, N. Drăgan, V. Bogrea, T. Capijan, C. Lacea, A. Procopovici, G. Giuglea, Dr. V. Bologna etc. Cartea costă 450 lei. Se poate comanda la Muzeul limbii române, Cluj, Strada Elisabeta.

Concurs.

Prin aceasta se publică concurs pentru posturile de 1. **Revizor eparhial**, 2. **Preot-misionar eparhial** al eparhiei Clujului cu termen de 30 zile, dela prima apariție în „Renașterea“.

Salariul împreună cu aceste posturi este:

1. Pentru **revizorul eparhial** salariu de bază de 2200 lei lunar, plus accesoriile prevăzute în bugetul Min. Cultelor.

2. Pentru **preotul-misionar** salariu de bază de 1600 lei lunar, plus accesoriile.

Concurenții la aceste posturi vor avea să întrunească următoarele condițiuni:

a) Studii teologice sistematice și calificare preoțească de cl. I. Cei cu studii teologice academice vor fi preferați.

b) Serviciu preoțesc de cel puțin 5 ani împliniți.

Sediul pentru cei ce vor ocupa aceste posturi este în Cluj. Cei aleși vor sta la ordinele P. S. Episcop și a Consiliului eparhial și vor avea a se deplasa unde îi vor reclama trebuințele pastorale și administrative, iar în timpul liber vor îndeplini serviciul de birou ce li se va designa de către P. S. Sa.

c) Candidații aleși și aprobați vor avea să se îngrijască singuri de locuință până când li-se va putea pune la dispoziție locuință închiriată în casele Consiliului eparhial, acum ocupate.

d) Doritorii de a ocupa aceste posturi vor înainta Consiliului nostru eparhial cererile însoțite de

BIBLIOGRAFIE

„Dela leagăn până la moarte“

Cea mai nouă lucrare a Prea Sf. Sale Episcopului Aradului *Dr. Grigorie Gh. Comșa*.

Biserica învățătoare e chemată azi a veni cât mai mult în ajutorul bisericii sfințitoare și cărmuitoare. Predica, propoveduirea trebuie să țină seamă de glasul vremii, care mai ales azi ne face să ne reamintim cuvintele Sf. Pavel: „Predică cu vreme și fără vreme“ (II. Tim. 4 v. 2).

autobiografie și dovezi autentice relative la îndeplinirea condițiilor.

e) Candițații din altă eparhie vor avea să alăture la cerere act de învoire dela chiriarhul lor, că în caz de alegere și aprobare le va elibera lile-rile dimisionale necesare pentru ocuparea postului.

Cluj, la 28 Martie 1927.

NICOLAE m. p.
episcop.

Nr. 127/1927 pp.

1—3

CONCURS.

Se publică concurs, cu termen de 30 zile dela întâia apariție în organul oficial „Renașterea“, pentru postul de paroh al parohiei de cl. II-a *Geomal*, protopopiatul Aiudului.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Leafa dela Stat;
2. Folosința sesiunii parohiale de 25 iugăre arător; casă parohială în natură, cu grădină corespunzătoare și lemne de foc din pădurea comunală, din parchetul anual de $\frac{1}{4}$ iugăr, care compete parohului.

3. Onorariile stolare obișnuite.

Solicitanții la acest post, își vor înainta cererile, legal întocmite, oficiului nostru, în termenul fixat și pe lângă respectarea prescrișelor reglementare, se vor prezenta în parohie, în vre-o Duminecă sau sărbătoare, pentru a cânta, cuvânta și eventual a servi.

Oficiul protopopesc al tractului Aiud, în înțelegere cu Consiliul parohial din *Geomal*.

Aiud, la 20 Martie 1927.

Protopop, *Iosif Pop*.

Nr. 189/1927 prot.

1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în *Herepea* cu filia *Ozd* din protopopiatul *Luduș* se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar de Stat.
2. Casă parohială, supraedificii economice și grădină.
3. Treizeci (30) iugăre sesiune parohială în parohia matre și 10 iugăre în filia *Ozd*, completate prin reforma agrară.

4. O zi de lucru și o ferdelă de cucuruz sfârâmat dela fiecare familie, din care $\frac{1}{3}$ sunt ale cantorului.

5. Stola îndatinată.

Concurenții își vor înainta cererile însoțite de documente oficiului nostru și cu prealabila încunoștințare se vor putea prezenta în parohie în vre-o Duminecă ori sărbătoare pentru a celebra și predica, respective a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Luduș, la 18 Martie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înțelegere cu Consiliul parohial din *Herepea*.

Romul Popa,
protopop.

Nr. 102—1927.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei *Brăzești* din protopopiatul *Lupșa*, în conformitate cu rezoluțiunea Vener. Consiliu Eparhial Nr. 7663—1926. dela 1 Faur a. c., se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Renașterea*.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt:

1. Salarul dela stat ce se va primi amăsurat cvalificației parohului ce se va alege.
2. Venitul cimiterului de cca un jugăr Lei 150.
3. Simbria de una ferdeală de 20 litere dela fiecare familie în grâu și cucuruz, după starea oamenilor.
4. Una zi de lucru cu palma dela fiecare familie.
5. Stolele uzitate și calcu'ate după vremile de azi în sume mai urcate.

Concursele înzestrate cu documentele cerute de regulamentul pentru parohii — se vor trimite subscrișului oficiu în termenul deschis.

Concurenții cu înainte instiințarea la acest oficiu, se vor prezenta înainte de alegere și în comună spre a cânta și cuvinta, eventual a și celebra, și a face cunoștință cu poporul alegător.

Oficiul protopopesc al *Lupșei*, în conțelegere cu consiliul parohial.

Baia-de-Arieș, 25 Februarie, 1927.

Vasile Gan,
protopop.